अन्वेत्यादि। ततोरामवचनादनन्तरं वाली राघवमन्व नैषीत् अनुनीतवान् देव क्षम्यतां यदजानता मयोक्तमिति नयते र्लुङित्यनेन भूतसामान्ये लुङ् चपावानिव यथा लज्जावान् कश्चि दनुनयति तद्वत् अङ्गदञ्च प्रियं तनयं काकुत्स्थे रामे न्यक्षिपत् न्यस्तवान् यत्नादादरात् क्षिपेरनद्यतने लङ् लकारप्रत्ययस्या तिङिति प्रतिषेधान्न कृत्संज्ञा॥ १३७॥ ज॰म॰

अन्वेत्यादि। ततोरामवाक्यानन्तरं वाली राघवमन्वनैषीत् अनुनीतवान् णीञ्श्यांसिः नेमेकाजिति दम्निषेधः व्रजवदेति त्रिः चपावानिव वस्तुतोमृगस्य भ्रातृवधूहरणेऽपि चपा नास्ति किन्तु यथा लज्जावान् कश्चिदनुनयति तद्वत् अङ्गदनामानं प्रियं पुत्रं काकुत्स्थेरामे यत्नात् न्यक्षिपत् समर्पितवान्॥ १३७॥ भ॰

म्रियमाणः ससुग्रीवं प्रोचे सद्भावमागतः। सम्भविष्यावएकस्यामभिजानासि मातरि॥ १३८॥

म्रियेत्यादि। सवाली म्रियमाणः सन् सद्भावं शोभनभाव मागतः स सुग्रीवं प्रोचे किमित्याह अभिजानासि स्मरसि एकस्यां मातरि सम्भविष्यावः समभवावदत्यस्मिन्नर्थे अभिज्ञावचने लृङित्यनद्यतने लृट् अभिजानासीत्यभिज्ञावचनस्योपपदत्वात् ॥ १३८॥ ज॰भ॰

म्रियेत्यादि। म्रियमाणः सन् सद्भावं प्राप्तोवाली सुग्रीवं प्रोचे म्रूङ्ष्ठी वचोऽरे म्रुङ्ष्टीव्येमभिति शानः तौदादिकः शः ऋद्रिः म्रुध्वोरितीयः किमित्याह एकस्यां मातरि आवां यत्सम्भविष्यावः सम्भूतौ तदभिजानासि स्मर्थैस्त्यद्यदिलतीतदति भूते तौ॥ १३८॥ भ॰